

Ändring av Dublinförordningen

2013/14:FPM103

Justitiedepartementet

2014-08-13

Dokumentbeteckning

KOM (2014) 382

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 604/2013 när det gäller att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd av ensamkommande barn utan någon familjemedlem, något syskon eller någon släkting som lagligen vistas i en medlemsstat

Sammanfattning

Kommissionen föreslår en ändring i Dublinförordningen om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd. Förslaget syftar till att lösa oklarheterna kring bestämmelserna om ensamkommande barn och att skapa ett tydligare rättsläge vad gäller ansvaret för att pröva en asylansökan.

En väl fungerande Dublinförordning är en viktig beståndsdel i det gemensamma europeiska asylsystemet.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

I samband med att Europaparlamentet och rådet beslutade om den reviderade Dublinförordningen (604/2013) bifogades ett uttalande med innebörden att kommissionen fick i uppdrag att överväga en revidering av art 8.4 om ensamkommande barn när Europeiska unionens domstol avgjort målet C - 648/11, vilket skedde den 6 juni 2013. Av domen följer att när en underårig utan familjemedlemmar som lagligen befinner sig i en medlemsstat har ingett asylansökningar i fler än en medlemsstat, så är det den medlemsstat där den underårige befinner sig efter att där ha lämnat in en asylansökan som ska anses vara ansvarig. Kommissionens förslag presenterades den 26 juni 2014.

Enligt kommissionens förslag faller ansvaret för att pröva en asylansökan på den medlemsstat där barnet har lämnat in ansökan och där barnet för närvarande befinner sig (8.4a). Har barnet inte lämnat in en ansökan ska barnet upplysas om denna rättighet och dess konsekvenser. Om någon ansökan inte görs bör ansvaret falla på den medlemsstat där barnet har lämnat in sin senaste ansökan (8.4b).

I en situation där överföring från en stat till en annan blir aktuell, och i syfte att undvika intressekonflikter, innehåller kommissionens förslag en bestämmelse om att den medlemsstat som uppmanas återta ett ensamkommande barn ska samarbeta med den medlemsstat där barnet befinner sig (8.4c).

Medlemsstaterna ges en möjlighet att underrätta varandra om nya ansvarsförhållanden så att ärenden kan avslutas i den medlemsstat som tidigare hade ansvar för ett ärende (8.4d).

Genomgående understryks att hänsyn alltid ska tas till barnets bästa.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Bestämmelserna i Dublinförordningen är direkt tillämpliga i Sverige. En preliminär bedömning ger vid handen att kommissionens förslag om ändring i Dublinförordningen inte har någon effekt på tillämpande myndigheters handläggning eller gällande svenska regler.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Förslaget förutses inte påverka Europeiska unionens budget. Eventuella finansiella effekter av förslaget på den svenska statsbudgeten bedöms i detta skede vara marginella.

1.5 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen eftersträvar ett enhetligt samarbete på asylområdet och ser en väl fungerande Dublinförordning som en viktig beståndsdel i det gemensamma europeiska asylsystemet. Regeringen anser att det är angeläget att rättslaget avseende bestämmelserna om ensamkommande barn i Dublinärenden klargörs. Regeringen avser verka för ett effektivt och ändamålsenligt resultat i förhandlingarna med hänsyn till barnets bästa. Förslaget granskas nu i Regeringskansliet i samråd med berörda myndigheter.

1.6 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaternas ståndpunkter är för närvarande inte kända.

1.7 Institutionernas ståndpunkter

2013/14:FPM103

Europaparlamentet har ännu inte yttrat sig.

1.8 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget har inte remitterats.

2 Förslagets förutsättningar

2.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Kommissionen anger att den rättsliga grunden är artikel 78 andra stycket led e i EUF-fördraget. Förslaget är föremål för ordinarie lagstiftningsförfarande. Rådet beslutar med kvalificerad majoritet gemensamt med Europaparlamentet.

2.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Förslaget innebär en revidering av gällande regelverk på området. Regeringen bedömer att förslaget är acceptabelt både från subsidiaritets- och proportionalitetssynpunkt.

3 Övrigt

3.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förslaget kommer att behandlas i rådet med början under det italienska ordförandeskapet hösten 2014.

3.2 Fackuttryck/termer